

УДК 811.161.2'243'26

ДОТРИМАННЯ ДИДАКТИЧНИХ І МЕТОДИЧНИХ ПРИНЦИПІВ У СУЧАСНОМУ ПІДРУЧНИКУ З УКРАЇНСЬКОЇ МОВИ ЯК ІНОЗЕМНОЇ

Мар'яна Бурак

*Український католицький університет,
Школа української мови і культури,
вул. Стрийська, 29, кімн. 313, 79011 Львів, Україна
тел.: 032 240 99 40
ел. пошта: dzvinkatema@gmail.com*

Обґрунтовано необхідність дотримуватись основних дидактичних і методичних принципів під час створення сучасних навчальних матеріалів. На прикладі навчально-методичного комплексу, розробленого викладацьким колективом Українського католицького університету, розглянуто труднощі, на які можуть натрапити розробники сучасних підручників з української мови як іноземної, та запропоновано шляхи їх ефективного подолання.

Ключові слова: українська мова як іноземна (УМІ), навчально-методичний комплекс (НМК), дидактичні принципи, методичні принципи.

Серед основних дидактичних засобів викладання іноземних мов вагоме місце посідають навчальні посібники та підручники. Якщо методика викладання іноземних мов у світі має чималу історію та здобутки, то українська лінгводидактика усе ще перебуває на стадії активного пошуку оптимальних методів, прийомів та засобів викладання української мови як іноземної.

Стаття присвячена спільному проекту викладацького колективу Українського католицького університету. Десятиліття існування при університеті Школи української мови та культури, у якій українську мову викладають як іноземну, дало змогу викладачам за цей час виокремити найважливіші проблеми та потреби навчального процесу, розробити певний обсяг власного лінгводидактичного матеріалу, а основне, усвідомити необхідність об'єднання усіх напрацювань у єдиний комплекс навчальних підручників, який би допоміг методично та послідовно проводити курс від початкового до найвищого рівня, відповідно до Загальноєвропейських рекомендацій з мовної освіти [4]. Так виникла ідея створення навчально-методичного комплексу з вивчення української мови як іноземної. Процесу укладання цього комплексу передувало детальне ознайомлення та аналіз найсучасніших аналогічних підручників з інших іноземних мов провідних видавництв світу, які спеціалізуються на методичній літературі та участь авторів майбутнього комплексу в семінарах та вебінарах відомих методистів сьогодення. Отже, спираючись на багатолітній досвід з укладання навчальних посібників іноземних та українських фахівців, команда УКУ започаткувала проект створення навчально-методичного комплексу, у якому спробує поєднати світові та українські досягнення у методиці викладання іноземних мов з українським лінгвістичним матеріалом.

Метою нашого підручника є комплексне формування вмій та навичок студента у всіх видах мовленнєвої діяльності: усного мовлення, читання, аудіювання та письма. Досягненню цієї мети мала б сприяти, зокрема, і чітка структура НМК: поділ матеріалу

не лише на тематичні блоки (уроки), але й однотипний розподіл матеріалу у межах кожного уроку за видом мовленнєвої діяльності, який відпрацьовують. Кожен урок підручника складається зі семи однакових блоків: 1) вивчення нової лексики та аудіювання; 2) вивчення нової граматичної теми; 3) читання українознавчого тексту; 4) вивчення іншої граматичної теми; 5) читання текстів на загальну тематику; 6) вивчення комунікативних моделей; 7) розвиток навичок письма. Це, звичайно, не передбачає ізольованого тренування лише однієї з навичок у межах підрозділу, проте така чітка структурованість викладу матеріалу оптимізує його систематизацію та свідоме засвоєння студентом. Це також допомагає протягом курсу задовольнити потреби кожного студента та допомогти йому досягти власної мети навчання: чи то вміння вирішувати повсякденні проблеми спілкування в мовному середовищі (як у країні, мова якої вивчається, так і в діаспорі), чи то використання мови як інструменту набуття професійних знань (зокрема, політологічні, історичні, економічні, антропологічні дослідження регіону, а також робота в дипломатичному корпусі).

Аналізуючи наявні підручники, ми виявили, що багато з них орієнтовані або на певну групу студентів із знанням конкретної мови (наприклад, підручники для англомовної, німецькомовної, польськомовної, російськомовної аудиторії) ыншы призначені для студентів з „українським способом мислення” (підручники, у яких не пояснюються реалії чи не беруться до уваги порівняльні характеристики структур інших мов у зіставленні з українською). Наша робота – це спроба створити універсальний підручник, зорієнтований і на окремих студентів із різними рідними мовами, і на багатомовні групи з різним мовленнєвим досвідом і фоновим знанням культури та історії України. Тож у підручнику українська мова є як об’єктом, так і засобом навчання.

Викладання іноземних мов ґрунтується на цілій низці дидактичних та методологічних принципів, комплексне використання яких забезпечує ефективність навчального процесу. Розробляючи власний навчально-методичний комплекс, колектив авторів намагався якомога повніше охопити більшість із цих принципів, спираючись на найбільш важливі для викладання української мови як іноземної загалом.

Одним із найважливіших у навчальному процесі є *принцип свідомості*. Саме свідоме навчання сприяє сприйняттю та розумінню студентом нових концептів та мовних явищ. Своєю чергою, лише той матеріал, який студент засвоює свідомо, „автоматично стає мовленнєвою навичкою” [8: 10], що і є запорукою його активного використання у нових ситуаціях. Як зазначав основоположник дидактики Я. Коменський, головною ознакою свідомого знання є не лише розуміння матеріалу, але й його активне застосування на практиці [5]. Тому для успішної реалізації принципу важливими вважаємо два чинники: з одного боку, цілеспрямоване сприйняття та розуміння матеріалу студентом, а з іншого боку, осмислений підбір та виклад матеріалу викладачем, забезпечення його свідомого аналізу та вправлення. Усвідомлюючи відповідальність за реалізацію принципу свідомості під час навчання за сучасним підручником, автори змушені ретельно підбирати мовний та мовленнєвий матеріал, намагатися логічно і природно їх поєднати, аби полегшити студентові розуміння системи іноземної мови та допомогти йому порівняти різні (рідну чи іншу, уже вивчену іноземну з українською) мовні системи. Таке навчання сприятиме виникненню „позитивного мовного переносу” та допомагатиме „у подоланні міжмовної інтерференції” [3]. Попередній порівняльний аналіз деяких індоєвропейських мов з українською дав змогу авторам НМК визначити найбільш

проблемні елементи різних рівнів останньої для вивчення іноземцями. Це уможливило подати мовленнєвий матеріал із погляду студента-іноземця, а не людини, для якої українська є рідною. Адже вивчення української мови українськими студентами передбачає опанування власне системи мови, тоді як вивчення мовної системи іноземної мови відбувається через мовленнєвий матеріал. Звідси випливає, що застосування саме індуктивного методу навчання у нашому підручнику повинно переважати над дедуктивним. Насамперед студент знайомиться з окремими прикладами вживання конкретної граматичної структури у фразах, реченнях чи повноцінних текстах різної форми, а потім порівнює та систематизує виявлені зразки і, врешті, формулює припущення щодо закономірностей. Завдання наступних практичних завдань – спростувати або підтвердити гіпотези студента, а також забезпечити повноту його знань та стійкість конкретних навичок. Як зазначає Є. Плотніков, „обов'язковою умовою застосування індуктивного методу є спеціальне структурування навчального матеріалу, що здатне забезпечити засвоєння граматичних структур студентами у послідовності від простого до більш складного” [7:163]. Тож тексти, які вводять нові граматичні конструкції, не мають бути обтяженими новими лексичними одиницями чи структурно складними конструкціями, дозволяючи студентів зосередитися виключно на матеріалі, який вони вивчають. Сам граматичний матеріал треба подавати, використовуючи елементи наочності, наприклад, таблиці, діаграми, графіки чи навіть асоціативні малюнки.

З погляду Я. Коменського, найголовнішим принципом ефективного навчання є *принцип наочності*. Саме на ньому ґрунтується його „золоте правило дидактики”: „Все, що тільки можна, надавати для сприймання чуттями: видиме – зором, чутне – слухом, запахи – нюхом, доступне смакові – смаком, доступне дотикові – дотиком. Якщо якісь предмети можна сприйняти одразу кількома чуттями, нехай вони зразу ж і відчуються кількома чуттями” [5: 279]. Саме до таких об'єктів вивчення, які сприймаємо мультисенсорно, і належить мова. Оскільки для сприйняття та передачі інформації людина зазвичай задіює зір і слух, окремо чи комбіновано, то щонайменше ці два канали сприйняття мають активуватись у процесі вивчення мови. Відповідно до мультисенсорного підходу, різні види мовленнєвої діяльності у підручнику вивчають синхронно. Відтак, у багатьох завданнях одночасно поєднано аудіювання та/або читання, та/або письмо, та/або говоріння. Так відтворюється природне мовне середовище і процес навчання стає значно ефективнішим. Адже доведено, що завдяки зоровому сприйняттю засвоюється 15% інформації, завдяки зоровому – 25%, а завдяки комплексному – аж 65% інформації. Окрім використання у підручнику слухової та зорової наочності, навчально-методичним комплексом передбачено подальшу розробку відеокурсу, який уже буде створювати зорово-слухову наочність іншого типу. Відтак, студент зможе засвоювати різні аспекти мови комплексно: її звукове та інтонаційне оформлення, водночас спостерігаючи та засвоюючи навіть артикуляцію та жестикуляцію мовців, її лексико-семантичну та граматичну структуру, а також функціонування усіх цих елементів у мовленні.

Сучасні підручники передбачають використання і мовних, і немовних компонентів наочності. До останніх відносимо велику кількість супроводжувального предметно-зображального матеріалу: фотографій, малюнків, коміксів тощо. Такий матеріал не просто робить навчальний процес цікавим та яскравим, але й слугує таким собі мнемонічним прийомом, коли певний мовний матеріал у процесі засвоєння асоціюється з конкретною ілюстрацією, що, своєю чергою, полегшує процеси запам'ятовування та згадування. Знаний семіотик Р. Барт вважав, що в комплексі

„зображення-слово” лексичний елемент слугує „закріпленням, опорою” („anchorage”) концепту візуального елемента [2]. Вважаємо, що у навчальному підручнику, який поєднує мовний матеріал з ілюстративним, останній аналогічно використовується саме як „якір” (від слова „anchorage” – скидання якора), який закріплює набуті знання за допомогою асоціацій.

Не менш важливим для навчального процесу є *принцип відповідності або доступності*. Підбір матеріалу до підручника повинен обов’язково проводитись із врахуванням попереднього мовного досвіду студента, рівня сформованості в нього комунікативної компетенції. Саме цьому сприяє багаторівнева структура сучасних підручників, яка дає змогу розпочати або продовжити процес навчання на будь-якому етапі. Підбір вправ і завдань повинен ґрунтуватися на уже відомому матеріалі з покроковим введенням нового, невідомого, поступово ускладнюючи його зміст та збільшуючи обсяг. Орієнтуватися потрібно на середні здібності студента, адже „складність завдання повинна відповідати рівню готовності студентів його виконати” [6: 99] Доступність підручника передбачає також легкість викладу матеріалу, чіткість пояснення теорії та однозначність формулювання завдань.

Важливе значення для успішності навчального процесу, безсумнівно, має активна участь у ньому самого студента. Основним джерелом такої активності є мотивація. З одного боку, вона може бути внутрішньою, тобто зумовленою власним бажанням задовольнити свої пізнавальні потреби, а з іншого, зовнішньою – необхідністю реалізувати комунікативні потреби у соціумі, виконувати свої професійні обов’язки чи, як це часто буває із студентами підліткового віку з діаспори, через зовнішні переконування родичів у доцільності вивчати мову. Тут варто зазначити, що саме чітка внутрішня мотивація студента є провідним чинником ефективного навчання. Однак, якщо внутрішня мотивація є не надто сильною, стимулювати активність студента покликаний саме викладач. Його завдання полягає в організації навчального процесу так, щоб викликати свідоме бажання здобувати знання, а також максимально зацікавити студента, породжуючи в нього підсвідомий інтерес до предмета. З цією метою у процесі навчання доцільно використовувати сучасні методики, технології та засоби, одним з яких і є сучасний підручник, який включав би всі ці чинники.

Доцільним під час укладання підручника української мови як іноземної є дотримання *принципу послідовності та систематичності*. Нові знання повинні ґрунтуватися на уже засвоєних і ставати основою для здобуття наступних. Це передбачає попереднє детальне планування навчального процесу з подальшою розробкою типології вправ і завдань, їхнім розподілом по уроках та блоках, а також підбором комунікативного мінімуму та текстотеки відповідно до рівня мовної компетенції студента. Виклад матеріалу повинен бути логічним та послідовним, без порушення зв’язку між новим та вже вивченим.

Принцип систематичності пов’язаний і з *принципом повторюваності*. Рівень засвоєння знань та навичок визначається не тільки ступенем розуміння студентом матеріалу, а й вмінням використовувати його в нових мовленнєвих ситуаціях. Саме цьому сприяє систематичне повторення попередньо вивченого мовного матеріалу в різних типах вправ. Структура сучасного підручника іноземної мови передбачає регулярне повернення до вже вивченого, до вже засвоєних знань та сформованих навичок студента, але не просте відтворення пройденого лексичного та граматичного матеріалу, а через використання його в нових комунікативних ситуаціях. Тож кожен наступний урок підручника, як і кожен наступний рівень навчально-методичного

комплексу, буде логічним продовженням попереднього, а всі вони разом творитимуть довершену систему.

Саме завдяки реалізації принципів систематичності, послідовності та повторюваності запропонований навчально-методичний комплекс передбачає можливість почати вивчення мови не лише з початкового рівня, але й продовжити розвивати вже попередньо набуті до вищих рівнів вміння та навички на будь-якому етапі навчального процесу. Відтак, перші уроки кожного рівня НМК (окрім початкового) ґрунтуються на комунікативному мінімумі, викладеному на попередніх рівнях, даючи можливість студенту повторити раніше засвоєне, або довчити пропущене. Таким чином, створюється певна точка опори для подальшого процесу навчання. Беручи до уваги велику кількість т. зв. „фальшивих початківців” серед студентів української як іноземної (в основному, йдеться про людей з діаспори, які уже мають певний досвід у вивченні та/або використанні мови, базовий рівень НМК починається з частини „Вступ”, яка слугує певним плацдармом для початку вивчення мови такими студентами. Ця частина поєднує у собі фонетичний, лексичний, граматичний та комунікативний матеріал, яким зазвичай володіють студенти на рівні усвідомлених залишкових знань від попереднього курсу або неусвідомлених знань, здобутих завдяки зануренню у мовне середовище.

Запропонований НМК створено відповідно до *принципу диференціації та індивідуалізації*. Визначення рівня мовленнєвої компетенції у студента на початку навчального процесу допоможе обрати відповідну саме для нього частину комплексу з урахуванням попереднього мовленнєвого досвіду, набутих умінь і навичок, а також його мотивації. Велика кількість різних вправ у робочому зошиті дає змогу викладачеві робити індивідуальну підбірку завдань для кожного студента, враховуючи його потреби. Підбір текстотеки підручника (як вербальної, так і невербальної) відбувався з урахуванням можливих зацікавлень студентів різних етнічних, соціальних і вікових груп. Теми уроків відзначаються актуальністю, а тексти є не лише українознавчими, але й загальнопізнавальними.

НМК укладено з дотриманням *принципу науковості*. У методах подання матеріалу використано найновіші досягнення педагогіки, методики, психології, риторики та графічного дизайну. Підручник дозовано наповнений необхідною мовознавчою термінологією. Текстотека ж включає в себе елементи, які спрямовані на пізнання світу в цілому, на обговорення спірних наукових питань та загальнолюдських проблем.

Не залишився без уваги і *принцип зв'язку теорії з практикою*, який вимагає розуміння студентом теорії та вміння її застосувати на практиці. Цей взаємозв'язок дуже тісний і виявляється в різних комбінаціях. Так, виконання студентом практичного завдання на дотеоретичному етапі мотивує його, викликає розуміння необхідності оволодіння певними теоретичними знаннями. Саме так побудоване в підручнику введення кожної нової граматичної теми: спочатку граматичне явище подається у конкретній комунікативній ситуації, а тоді вже пояснюється. Виконання студентом практичних завдань одночасно із вивченням теорії сприяє кращому розумінню та засвоєнню матеріалу. Відтак, граматичні правила у НМК не подані у вигляді готових правил, а стимулюють студента до самостійного формулювання певних закономірностей за допомогою індуктивних методів. Виконання студентом практичних завдань на базі уже засвоєного матеріалу формує в нього вміння застосовувати теоретичні знання на практиці. У підручнику переважають не механічні тренувальні завдання, а власне творчі, націлені на використання вивченого матеріалу в

мовленнєвих ситуаціях, наближених до реальних. Зокрема, студенти вчать застосовувати на практиці мовний матеріал у формі рольових ігор, дискусій, діалогічного та монологічного мовлення, презентацій та письмових робіт офіційного та неофіційного стилю.

Специфікою нового НМК є відображення у ньому не лише дидактичних принципів навчання, але й методичних. Зокрема, першочерговим завданням авторів було дотримання *принципу комунікативної спрямованості навчального процесу*. Така спрямованість передбачає опору саме на мовлення як форму спілкування. Ефективний розвиток комунікативних навичок можливий лише завдяки максимальному наближенню мовленнєвих ситуацій до реальних, із залученням різних етапів та умов природного комунікативного процесу, починаючи від вмотивованості висловлювання, його націленості на конкретного адресата і закінчуючи конотативним забарвленням та варіативністю. За допомогою різного типу завдань і вправ наш підручник покликаний спонукати студента до вирішення реальних проблем та завдань спілкування.

У безпосередній єдності з принципом комунікативної спрямованості реалізується і *принцип когнітивної спрямованості навчального процесу*. Цей принцип, зокрема, вимагає від авторів підручника зважати на особливості пізнавального процесу студента, який вивчає іноземну мову. Хоч він і підпорядкований комунікативному, проте виявляється „за необхідності пошуку аналогів, які полегшують засвоєння, чи виявленні відмінних рис з метою виникнення інтерференції”[3].

У процесі написання підручника з української мови як іноземної важливим є *принцип автентичності навчальних матеріалів*, якого, проте, не просто дотримуватись. Саме автентичний матеріал, як жодний інший, створює природне навчальне середовище, тим самим оптимізуючи процес набуття студентом комунікативних навичок. Проте підбір та систематизація вже готових авторських текстів є дуже складним та не завжди успішним. Найбільше зусиль у цьому процесі вимагає текстотека нижчих рівнів підручника. Адже серед новочасних лінгводидактичних матеріалів УМІ існує велика прогалина щодо розробки порівневих літературних збірок чи читанок. Використання ж у підручнику авторських текстів, неадаптованих для студентів-іноземців, унеможливило б дотримання принципу відповідності та доступності. Під автентичністю матеріалів нашого НМК маємо на увазі не лише підбірку текстів авторитетних письменників, журналістів, науковців тощо, яка переважає на вищих рівнях підручника, а й власну творчість авторів комплексу як носіїв мови.

Відповідно до методичного *принципу ситуативно-тематичного упорядкування та репрезентації навчального матеріалу*, кожен рівень підручника містить дванадцять-чотирнадцять комунікативних тем, на базі яких послідовно і логічно розвиваються різні види мовленнєвої діяльності. При цьому погоджуємося з Л. Антонів, що збереження смислової лінії у межах кожної теми та усіх її блоків є необхідним, оскільки „зумовлено методичною доцільністю, яка вимагає подавати навчальний матеріал цілісно і поетапно, причому цілість має виявлятися у кожному модулі й у кожному виді мовленнєвої діяльності” [1: 18].

Для досягнення високого рівня мовної компетенції студентіві недостатньо оволодіти лише лінгвістичними знаннями. Процес вивчення іноземної мови неможливий без залучення соціокультурного матеріалу. Саме в цьому і полягає *принцип взаємопов'язаності навчання мови і культури*. Лише розуміння культурного контексту, у якому подається мова, дає змогу студентіві свідомо сприйняти нові мовні явища та осмислено використовувати їх у мовленнєвих ситуаціях. Часто головною або

ж додатковою функцією текстів запропонованого НМК, незалежно від їхньої форми, є власне інформування студента про українські традиції, звичаї, обряди, історичні події, визначні місця, відомих особистостей тощо. Таке широке представлення української культури ознайомлює студента з різними сферами життя в Україні, водночас демонструючи різні стилі мовлення.

Багаторівнева структура підручника забезпечує дотримання у процесі навчання *принципу уваги до лінгвістичного та навчального досвіду студентів*. Попередньо здобуті знання можуть не лише стати підвалинами для подальшого вдосконалення мовної компетенції, але й допомогти активізувати вже вироблені стратегії навчання, а також застосувати у новому курсі засвоєні студентом мовленнєво-мисленнєві механізми: сприйняття, вибору, комбінування, продукування, коротко-часної пам'яті.

Узагальнюючи усе попередньо сказане, мусимо визнати, що створення нового підручника чи НМК – це кропіткий та довготривалий процес, який вимагає ґрунтовної попередньої підготовки та досвіду викладання. На етапі розробки, підбору та систематизування матеріалу до уваги потрібно брати не лише його цікавість і новизну, але й відповідність дидактичним та методичним принципам викладання.

СПИСОК ВИКОРИСТАНОЇ ЛІТЕРАТУРИ

1. Антонів О. На перехресті мови і культури: урок української мови як іноземної / О. Антонів // Українська мова у світі. – Львів, 2012. – С. 17–21.
2. Барт Р. Избранные работы. Семиотика. Поэтика [пер. с франц. С. Зенина]. – М. : Прогресс, 1989. – 616 с.
3. Жовтюк Н. Дидактико-методичні принципи формування лексичної компетентності у майбутніх учителів у процесі навчання англійської мови після німецької [Електронний ресурс]. – Режим доступу : // www.kspu.kr.ua/download/conf2013/section2/article_zhovtyuk.pdf (05/04/2013)
4. Загальноєвропейські рекомендації з мовної освіти: вивчення, викладання, оцінювання. – К. : Ленвіт, 2003. – 261 с.
5. Коменский Я. А. Избранные педагогические сочинения : в 2 т. [Под ред. А. Пискунова (отв. ред), И. Кирашка, Б. Куяла, Д. Лордкипанидзе, А. Чумы; Сост.: Э. Днепров, И. Кирашек, М. Кузьмин, Д. Чапкова.]. – М. : Педагогика, 1982. – Том 1. – 652 с.
6. Методика навчання іноземних мов у середніх навчальних закладах: підручник / [О. Б. Бігич, Н. О. Бражник, С. В. Гапонова та ін.; під керівн. С. Ю. Ніколаєвої. – К. : Ленвіт, 1999. – 320 с.
7. Плотніков С. О. Індукція та дедукція як методи формування іншомовної рецептивної граматичної компетенції майбутніх учителів / С. О. Плотніков // Науковий часопис НПУ імені М. П. Драгоманова. Серія № 5. Педагогічні науки: реалії та перспективи. Вип. 29 : зб. наук. праць / за ред. В. І. Гончарова. – К. : Вид-во НПУ ім. М. П. Драгоманова, 2011. – С. 162–166.
8. Селіверстова Л. Лінгвістична та психологічна основа навчання української мови як іноземної / Л. Селіверстова // Теорія і практика викладання української мови як іноземної: зб. наук. праць. – Львів : Вид-во Львівського національного університету імені Івана Франка, 2007. – Вип. 2. – С. 8–13.

Стаття надійшла до редакції 05.02.2014
доопрацьована 12.02.2014
прийнята до друку 19.02.2014

ADHERENCE OF A MODERN TEXTBOOK OF UKRAINIAN AS A FOREIGN LANGUAGE TO DIDACTIC AND METHODIC PRINCIPLES

Mariana Burak

*Ukrainian Catholic University,
School of Ukrainian Language and Culture,
29 Stryjska Str., room 313, 79011 Lviv, Ukraine
phone: 032 240 99 40
email: dzvinkatema@gmail.com*

In this article the necessary conformity of modern educational materials to main didactic and methodic principles is proven by the example of a new textbook, presented by a team of teachers from the Ukrainian Catholic University. A number of problems in the creation of a modern effective textbook are raised as well proposed ways to solve them.

Key words: Ukrainian as a foreign language, educational and methodic complex, didactic principles, methodical principles.

СОБЛЮДЕНИЕ ДИДАКТИЧЕСКИХ И МЕТОДИЧЕСКИХ ПРИНЦИПОВ В СОВРЕМЕННОМ УЧЕБНИКЕ ПО УКРАИНСКОМУ ЯЗЫКУ КАК ИНОСТРАННОМУ

Марьяна Бурак

*Украинский католический университет,
Школа украинского языка и культуры,
ул. Стрийська, 29, комн. 313, 79011 Львов, Украина
тел.: 032 240 99 40
эл. почта: dzvinkatema@gmail.com*

В статье обосновывается необходимость соответствия современных учебных материалов основным дидактическим и методическим принципам на примере учебно-методического комплекса, разработанного в Украинском католическом университете. Рассматриваются проблемы создания современных эффективных учебников по украинскому языку как иностранному и предлагаются способы их решения.

Ключевые слова: украинский язык как иностранный, учебно-методический комплекс, дидактические принципы, методические принципы.